

ČINNOST VELITELE PĚŠÍ DIVISE PO OBDŘZENÍ BOJOVÉHO ÚKOLU PRO ÚTOK

Podplukovník Josef Jindra

Vojenská mysl otiskuje k diskusi poučnou úvahu podplukovníka Jindry, ukazující jednu z možných pracovních method velitele divise před přijetím rozhodnutí pro útok a po něm s výhradami, které jsou uvedeny v poznámce na konci článku.
Redakce

Na základě svých zkušeností chci čtenáře Vojenské mysli seznámit se způsobem práce velitele divise při organizaci boje po obdržení bojového úkolu pro útok od velitele sboru až do zahájení útoku. Podotýkám, že jde o případ plně rozvinuté přípravy útoku, kdy je k dispozici dostatek času.

Uvedeného způsobu práce velitele divise nelze šablonovitě používat i v případech, kdy je nutno útok organisovat co nejrychleji ve velmi omezené době.

I. Práce velitele divise do přijetí rozhodnutí

1. Obdržení úkolu od velitele armádního sboru.

Velitel pěší divise dostane úkol od velitele AS na VS velitele armádního sboru, kam byl povolán, aby vyslechl rozhodnutí velitele armádního sboru pro útok.

Velitel divise se neúčastní velitelského průzkumu s velitelem armádního sboru, který si velitelský průzkum provádí sám, bez velitelů divisií.

Má to tyto výhody:

- doba pobytu v terénu se zmenšuje,
- skupina účastníků velitelského průzkumu je daleko menší a tím je i menší pravděpodobnost jejího zpozorování nepřítelem,
- zvyšuje se do jisté míry utajení příprav k nastávající činnosti,
- velitelé divisií budou sami několikrát v terénu, a to při provádění svého velitelského průzkumu, při organizaci součinnosti s velitelem sboru a při organizaci součinnosti na stupni divise — pluk.

Je nutno si uvědomit, že velitelský průzkum, aby dosáhl svého účelu, musí být proveden z několika stanovišť, které třeba často volit v blízkosti předního okraje. Z toho důvodu je třeba počet účastníků co nejvíce omezit.

Velitel armádního sboru přijal po svém velitelském průzkumu rozhodnutí pro útok, které po příslušném schválení velitelem armády vyhlásil na svém VS všem podřízeným velitelům, příslušníkům štábu a velitelům a náčelníkům druhů vojsk a náčelníkovi týlu, které náčelník štábu sboru svolal na VS na určitou hodinu podle pokynů velitele sboru.

Od divise je vyhlášení rozhodnutí u velitele AS přítomen velitel, zástupce pro věci politické a náčelník operačního oddělení. Ten doslova

zapisuje rozhodnutí velitele armádního sboru a úkol divise. Velitel divise si ve své pracovní mapě zakresluje podrobně rozhodnutí velitele AS s příslušnými poznámkami na okraji mapy nebo v polním bloku.

Po vyhlášení rozhodnutí a stanovení úkolů divisím a útvarům velitel AS sám i prostřednictvím svého náčelníka štábu přezkouší, zda všichni velitelé a náčelníci správně pochopili bojový úkol a správně si zakreslili rozhodnutí velitele AS a své úkoly do pracovních map. Poté velitel AS vydá pokyny pro organizaci součinnosti na stupni sbor — divise a shromážděné důstojníky propustí.

Velitel divise tak dostal bojový úkol a odjede na své VS a tam, aniž čeká na bojový rozkaz velitele armádního sboru, uskutečňuje jeho rozhodnutí.

2. Činnost velitele divise po návratu z VS velitele armádního sboru.

Velitel divise zpravidla ještě před odjezdem k veliteli armádního sboru nebo také z VS velitele AS po obdržení bojového úkolu může nařídit náčelníku štábu, aby v určenou hodinu shromáždil příslušníky štábu, velitele a náčelníky druhů vojsk a služeb. Po svém návratu z VS velitele armádního sboru seznámí velitel divise náčelníka štábu a všechny přítomné důstojníky s rozhodnutím velitele armádního sboru v potřebném rozsahu a s úkolem divise a pak shromážděné funkcionáře propustí. Poté společně s náčelníkem štábu divise sestaví časový rozvrh vlastní práce, který si velitel divise již zhruba sestavil během cesty na své VS a který je základem veškeré další činnosti nejenom velitele divise, ale i všech příslušníků štábu divise, velitelů útvarů, velitelů a náčelníků druhů vojsk a služeb.

Po skončení této práce a stanovení závěru z časového rozvrhu vlastní práce vydá velitel divise svému náčelníku štábu předběžná nařízení, která obsahují pokyny pro:

- přípravu a přednesení informačních zpráv,
- sestavení a předložení plánu velitelského průzkumu,
- zabezpečení styku se sousedy,
- činnost jednotek v týlu do doby vystřídání,
- přesun a vystřídání,
- organizaci velení.

Aby všichni příslušníci štábu a velitelé a náčelníci druhů vojsk a služeb mohli zpracování informačních zpráv zaměřit konkrétně na splnění úkolu, oznámí velitel divise náčelníku štábu v předběžných nařízeních pro přípravu a přednesení informačních zpráv mimo jiné také pravděpodobnou sestavu divise, v jaké bude plněn daný úkol, a nařídí seznámit s těmito pokyny příslušné velitele a náčelníky.

3. Ujasnění úkolu a zhodnocení situace.

Teprve po skončení této práce přikročí velitel divise k provedení vlastní práce spojené s vypracováním rozhodnutí pro boj, t. j. k ujasnění úkolu a ke zhodnocení situace.

Nebudu se podrobně zabývat jednotlivými otázkami, které je třeba veliteli divise vyřešit při ujasnění úkolu a zhodnocení situace, chci však říci, že ani v tomto úseku činnosti velitele divise není jednotné šablony, že však každý velitel je povinen podrobně a správně si ujasnit úkol a všestranně zhodnotit situaci, aby se mohl správně rozhodnout pro nastávající boj.

Dále je nutno si uvědomit, že rozmanitost bojových podmínek

v soudobém boji, vyplývající z jeho složitosti, ukládá každému veliteli, aby se rozhodoval v souladu s touto rozmanitostí, rozebral a zhodnotil všechny zvláštnosti právě dané situace, neboť ani jeden boj nebo operace nemohou být a nebudou nikdy stejné, neboť ani jeden boj nebo operace neprobíhaly dosud za stejných podmínek. Naopak, vždycky se od sebe budou odlišovat, neboť i bojové podmínky podléhají určité zákonitosti vývoje a je nutno je zkoumat s hlediska jejich závislosti na podmínkách místa a času, odhalit jejich vnitřní souvislost a vzájemnou podmíněnost. A právě marxisticko-leninská theorie nám umožňuje správně se orientovat v každé situaci, pochopit vnitřní souvislost kolem dané situace a správně určit nejenom smysl právě probíhajících událostí, to znamená učinit si správné závěry z ujasnění bojového úkolu a ze zhodnocení dané situace, ale také předvídat, jak se události budou vyvíjet dále, jak se musí vyvíjet, kam musí spět, abych nejenom přijal správné rozhodnutí, ale abych daný úkol správně a včas splnil.

To pro velitele znamená, že po důkladném rozboru daného úkolu a situace správným a logickým postupem myšlení musí se správně rozhodnout a dát událostem takový směr, který bezpodmínečně vede k rychlému a důslednému splnění bojového úkolu — k vítězství.

Než tedy velitel divise přikročí k ujasnění úkolu, musí jej podrobně a důkladně rozebrat. Po ujasnění úkolu je třeba určit způsoby splnění bojového úkolu, což velitel může učinit jen po všestranném zhodnocení situace. Zhodnocení situace plně závisí na ujasnění úkolu a provádí se proto cílevědomě se zřetelem na uložený úkol.

Protože nepřítel je hlavní a nejaktivnější silou, která má rozhodující význam na splnění daného úkolu, je třeba především zhodnotit nepřítele ještě před stanovením činnosti vlastních jednotek. Tu se však velitel nesmí omezit jen na ty zprávy, které jsou mu o nepříteli známy, ale musí na jejich podkladě předvídat, jaké změny mohou nastat v situaci nepřítele později.

Po zhodnocení nepřítele zhodnocuje velitel divise vlastní jednotky, terén, čas, materiální a povětrnostní podmínky. V Sovětské armádě stanoví k tomu nyní ještě nové dva prvky, a to zhodnocení ekonomických možností prostoru bojové činnosti a zhodnocení sociálně politického stavu a nálady obyvatelstva.

Velitel divise je povinen udělat si při ujasnění úkolu a zhodnocení situace z každého prvku dílčí závěry. Všechny tyto závěry, protože směřují ke splnění jednoho úkolu, musí být vzájemně srovnány a posouzeny s hlediska jejich vzájemné spojitosti a vztahu, vzniklé protiklady promyšleny a odstraněny.

Dílčí závěry pak ve svém souhrnu dají veliteli divise odpověď na otázku, jakým způsobem bude nejlépe plnit daný úkol, a na jejich základě si velitel divise učiní celkový závěr, který je podkladem pro jeho budoucí rozhodnutí.

Celkový závěr obsahuje asi tyto body:

- nepřítel v pásmu útoku divise, jeho činnost a ráz jeho obrany,
- bojová sestava divise, hranice, bližší a další úkol,
- směr hlavního úderu divise,
- úkoly pluků prvního sledu, umístění a úkol pluku druhého sledu, úkoly dělostřelectva, tanků, protitankové zálohy, tankové zálohy, pohyblivého oddílu zatarasovacího a ženijní zálohy,
- rozdělení posilových prostředků,

- organizace velení (VS, VP, osa přemístění),
- umístění týlových útvarů a součástí,
- jaké otázky bude nutno vyřešit v terénu při provádění velitelského průzkumu.

Po provedení této práce a stanovení celkového závěru vyslechne velitel divise informační zprávy, neučinil-li tak již během zhodnocení situace, avšak informační zprávu náčelníka štábu vyslechne v každém případě až na konec, a to po sestavení celkového závěru z ujasnění úkolu a zhodnocení situace.

Informační zpráva náčelníka štábu je ve skutečnosti celkovým závěrem z ujasnění úkolů a zhodnocení situace, kteroužto práci prováděl náčelník štábu zároveň, avšak nezávisle na veliteli divise. Náčelník štábu přednáší svou informační zprávu jako návrh na rozhodnutí.

Této části činnosti velitele divise a náčelníka štábu má být přítomen i zástupce velitele divise pro věcí politické.

Po srovnání informační zprávy náčelníka štábu se svým celkovým závěrem je velitel divise povinen vyjasnit a urovnat jednotlivé možné rozpory a teprve potom ukončí práci na ujasnění úkolu a zhodnocení situace, při níž dospěl k závěrům, které po jejich upřesnění a doplnění v terénu na velitelském průzkumu dají veliteli divise možnost učinit správné, úkolu a situaci odpovídající rozhodnutí.

Náš Polní řád v čl. 47 říká: „Odůvodněné rozhodnutí je možno učinit jen po správném ujasnění úkolu stanoveného vyšším velitelem a po všestranném zhodnocení situace...“ A v sovětských školách k tomu dodávají ještě třetí podmínku: „...a na základě důkladných znalostí zásad vševojskového boje.“

Když si to při organizaci boje každý velitel uvědomí a když zároveň pochopí, že níže uvedený postup práce a přehled řešených otázek je zpracován na základě zkušeností sovětských velitelů, vyzkoušen v praxi a že má za účel seznámit naše velitele a učitele jen s jednoduchým, logickým a nejučelnějším postupem myšlení, vyvaruje se každý velitel zbytečných úvah, chyb a mnohdy i ztráty času a je zaručeno, že přijme správné, úkolu a dané situaci odpovídající rozhodnutí.

S tohoto hlediska je tedy tento úsek činnosti velitele a štábu třeba považovat za nejdůležitější a nejodpovědnější, neboť určuje veškerou další činnost velitele, štábu i vojsk.

4. Velitelský průzkum.

Z předcházejícího pojednání je zřejmé, že jsem se nikde nezmínil o přijetí předběžného rozhodnutí velitelem na mapě, jeho schválení velitelem armádního sboru a pak o vyhlášení předběžného rozhodnutí veliteli, náčelníkům a štábu.

Pokládám za správnější přijímá-li velitel jen jedno rozhodnutí, a to až po upřesnění závěrů z ujasnění úkolu a zhodnocení situace v terénu, t. j. až po provedení velitelského průzkumu. Toto rozhodnutí pak přednese představenému veliteli ke schválení a teprve pak je vyhlásí a stanoví úkoly jednotkám.

Ačkoliv každý velitel, který k práci na ujasnění úkolu a zhodnocení situace přistoupil odpovědně, správně a logicky uvažoval a všechny otázky hodnotil s hlediska marxistického principu dialektiky, musí dojít k závěrům, které ve skutečnosti představují kostru jeho budoucího rozhodnutí, přece jen nemůže žádný velitel bez předchozího

upřesnění svých úvah a závěrů v terénu dojít k takovému rozhodnutí, které by bylo možné vyhlásit jednotkám, a být přesvědčen, že nedojde k vážným změnám.

Mnozí učitelé na našich akademiích a učilištích vycházejí z předpokladu, že předběžné rozhodnutí velitele se bude obvykle shodovat s jeho konečným rozhodnutím. A to je beze sporu methodicky nesprávné, protože tak tomu téměř nikdy ve skutečnosti nebývá a nebude.

A právě okolnost, že teprve průzkum nepřítelů a terénu a upřesnění všech předchozích vývodů na velitelském průzkumu — což bude mít zejména ve skutečném boji zpravidla vliv na naše dříve přijaté závěry — je důvodem, proč pokládám přijímání jen jednoho rozhodnutí, a to až po skončení velitelského průzkumu za správnější. Nepokládám za vhodné označovat toto rozhodnutí slovy „konečné rozhodnutí“, jestliže upustíme od předběžného rozhodnutí.

Tento způsob je také v souladu s články 109 a 165 Polního řádu čs. branné moci, které říkají:

- čl. 109: „Velitelský průzkum konají velitelé osobně z pozorovatelů. Nutno jej vykonat před rozhodnutím pro boj.“
- čl. 165: „Před přijetím rozhodnutí pro boj je nutno organisovat velitelský průzkum (vyšších velitelů). Koná se utajeně a nesmí prozradit nepříteli naše úmysly.“

Velitel divise provádí velitelský průzkum podle „Plánu velitelského průzkumu“, který sestavuje štáb buď ve formě tabulky nebo schematu na základě pokynů velitele divise.

Účelem velitelského průzkumu je upřesnit v terénu provedené závěry z ujasnění úkolu a zhodnocení situace a přijmout rozhodnutí pro nastávající boj.

V době provádění velitelského průzkumu zůstává ve štábu náčelník štábu divise, nebo náčelník operačního oddělení, aby bylo zajištěno velení jednotkám.

Velitelského průzkumu se účastní: velitel divise, zástupce velitele pro věci politické, náčelník operačního oddělení (nebo náčelník štábu), velitel dělostřelectva divise, velitelé a náčelníci druhů vojsk a náčelník týlu. Velitelé pluků se velitelského průzkumu s velitelem divise zpravidla nezúčastní ze stejných důvodů, které jsem uvedl v I. části.

Při provádění velitelského průzkumu dbají všichni účastníci pečlivého zastírání, mají maskovací pláště, postup se provádí zákopy a spojovacími zákopy v malých skupinkách. Náčelník spojení zařídí spojení jednotlivých stanovišť mezi sebou a také spojení s VS divise. Ženíjní náčelník provede úpravu stanovišť s hlediska ženíjního.

Velitelský průzkum se provádí z jednoho až tří stanovišť na předním okraji, což závisí na čase, který má velitel divise k dispozici. Na každém stanovišti dá velitel divise provést topografickou a taktickou orientaci a pak provede v terénu upřesnění jednotlivých závěrů z ujasnění úkolů a zhodnocení situace a vyslechne zprávy a dodatečné návrhy přítomných účastníků velitelského průzkumu. Své dříve učiněné závěry upřesňuje, doplňuje neb změní. Všichni přítomní si zakreslují do pracovní mapy nebo zapisují na její okraje nebo do polního bloku všechna nařízení velitele divise.

Velitelský průzkum ukončí velitel divise v době stanovené plánem.

II. Práce velitele divise po přijetí rozhodnutí pro boj

1. Schválení přijatého rozhodnutí velitele divise velitelem armádního sboru.

Jak jsem již nahoře uvedl, přijímá velitel divise své rozhodnutí po provedení velitelského průzkumu v terénu. Jakmile velitel divise přijme rozhodnutí, nařídí náčelníku štábu nebo náčelníku operačního oddělení, kdy a kde je nutno shromáždit štáb, příslušné velitele a náčelníky k vyhlášení rozhodnutí. Poté odjede na VS velitele armádního sboru a přednese tam své rozhodnutí veliteli AS ke schválení. Velitel AS rozhodnutí velitele divise přezkouší, upřesní, nebo, je-li třeba, i doplní a schválí.

Zpravidla předloží velitel divise své rozhodnutí veliteli armádního sboru ke schválení na VS armádního sboru. Tu je však nutno podotknout, že velitel AS v některých případech nebude vyčkávat na svém VS příchodu velitele divise, nýbrž sám vyjede na předem určené stanoviště v terénu v útočném pásmu té divise, která plní hlavní úkol. Tam vyslechne a schválí rozhodnutí velitele divise. S tím však musí počítat již v časovém rozvrhu vlastní práce a příslušnému veliteli divise to oznámit.

2. Vyhlášení rozhodnutí velitelem divise.

Velitel divise vyhláší své rozhodnutí pro boj teprve po jeho schválení velitelem armádního sboru, ať se tak stalo na VS, či v terénu. Zpravidla bude velitel divise své rozhodnutí vyhlášovat na VS divise za přítomnosti svých zástupců, štábu, velitelů pluků, velitelů a náčelníků druhů vojsk a služeb.

Po vyhlášení a stanovení úkolů podřízeným útvarům a součastem velitel divise spolu s náčelníkem štábu přezkouší znalost bojových úkolů u podřízených velitelů a správnost zakreslení rozhodnutí velitele divise do pracovní mapy. Poté odpovídají velitel i náčelník štábu na dotazy, a teprve když se přesvědčí, že všichni podřízení pochopili své úkoly, vydá velitel divise pokyny pro organizaci součinnosti na stupni divise — pluk, shromážděné propustí a sám se odebere k veliteli armádního sboru na organizaci součinnosti.

V té době podřízení velitelé pracují na ujasnění úkolu a zhodnocení situace, organizují a provádějí svůj velitelský průzkum a přijímají rozhodnutí.

Rozhodnutí velitele divise obsahuje asi tytéž body, které obsahuje bojový rozkaz, kromě toho ještě pokyny pro bojové, materiální a politické zabezpečení boje.

Bojový rozkaz jako dokument sestavuje štáb divise na základě velitelova rozhodnutí. Bojový rozkaz ve štábu stylisuje náčelník štábu. Velitel divise bojový rozkaz ve štábu přezkouší a pak jej společně s náčelníkem štábu podepíše.

V divisi se bojový rozkaz jako písemný dokument pořizuje v jednom nebo dvou exemplářích. Podle zkušeností z Veliké vlastenecké války byl bojový rozkaz v divisi vydán často jen v jednom exempláři, který všichni, jichž se týkal, podepsali a pak byl uložen ve štábu divise. Pořizuje-li štáb divise dva exempláře bojového rozkazu, jeden z nich se odešle štábu armádního sboru.

3. Organizace součinnosti.

Velitel divise po svém návratu z organizace součinnosti u velitele armádního sboru schvaluje rozhodnutí velitelů pluků, a to zpravidla na

svém VS, po případě u pluku na směru hlavního úderu divise na některém ze stanovišť velitelského průzkumu tohoto pluku.

Kromě toho velitel divise schvaluje t. zv. „Návrh plánové tabulky boje“, který sestavuje veliteli divise štáb za řízení náčelníka štábu. Po jeho připravení jej velitel divise přezkouší a podepíše současně s bojovým rozkazem.

Potom zorganizuje velitel divise ve stanoveném čase součinnost v terénu.

Nebudu se zabývat otázkami, které velitel řeší při organizaci součinnosti, musím se však zmínit o tom, že organizace součinnosti je nejvážnější částí celé činnosti velitele a štábu při organizaci boje. Organizace součinnosti začíná v okamžiku obdržení bojového úkolu a končí teprve jeho splněním. Čas potřebný na organizaci součinnosti se bere za základ při stanovení celkového času potřebného pro organizaci boje.

Součinnost se organizuje do hloubky všeobecného bojového úkolu podle údobí boje. Nejpodrobněji se v útoku organizuje součinnost do splnění bližšího úkolu divise, který divise plní v jedné sestavě a při jedné organizaci součinnosti.

Základem pro organizaci součinnosti je rozhodnutí velitele divise. Na základě tohoto rozhodnutí a výpisu z plánové tabulky boje armádního sboru sestaví štáb divise veliteli divise „Návrh plánové tabulky boje“, podle něhož pak velitel divise organizuje součinnost v terénu. Náčelník operačního oddělení podrobně zapisuje všechna nařízení velitele divise a provádí změny nebo doplňky v „Návru plánové tabulky boje“. Na základě těchto změn po skončení organizace součinnosti sestavuje štáb „Plánovou tabulku boje“ a výpisy z ní rozešle příslušným velitelům.

Velitel divise nemůže podrobně organisovat součinnost ve všech údobích boje, neboť nelze do všech podrobností předvídat vývoj boje. Je však povinen také v průběhu boje zabezpečit nepřetržitou součinnost všech sil a prostředků. K opatřením na zabezpečení součinnosti v průběhu boje patří:

- přezkoušení správnosti ujasnění úkolu a zámyslu velitele divise všemi podřízenými,
- správná organizace spojení všech útvarů a součástí divise a nepřetržitost spojení v průběhu boje,
- včasnost hlášení a zasilání informací sousedům a přijímání jich od sousedů a vyšších velitelství,
- včasné obnovování narušené součinnosti v průběhu boje doplňkovými úkoly a osobními zásahy velitele.

Za organizaci součinnosti jsou odpovědní všichni velitelé.

4. Další práce velitele divise.

Po zakončení organizace součinnosti odpovídá velitel divise za včasný a skrytý přesun jednotek do východiště útoku, které je prostorem, kde vojska zaujímají organisovanou bojovou sestavu, v které budou provádět útok.

Zaujetí východiště bude zpravidla spojeno s vystřídáním jednotek v dotyku a provádí se na základě dvou plánů sestavených štábem divise, a to „Plánu přeskupení“ a „Plánu vystřídání“.

Do zahájení dělostřelecké přípravy musí velitel divise osobně a prostřednictvím svého štábu přezkoušet nejenom včasnost zaujetí východiště útoku, ale i znalost úkolů u podřízených útvarů a součástí, znalost signálů, způsobů součinnosti, pohotovost průchodů a spojení. O dosažení

pohotovosti jednotek k útoku podává hlášení veliteli armádního sboru osobně.

Velký význam pro zabezpečení přesného a včasného plnění bojových úkolů, nařízení velitele a veškeré činnosti vojsk a štábů jak v údobí organizace útoku, tak i v průběhu boje má nepřetržitá kontrola a pomoc. Za organizaci kontroly a pomoci odpovídá náčelník štábu divise, který sestavuje „Plán kontrol“ a předkládá jej veliteli divise ke schválení.

Kontrolující důstojník je povinen použít všech prostředků k poskytnutí pomoci vojskům v odstranění nedostatků a zabezpečení splnění stanovených úkolů. Kontrola se provádí několikrát, aby byl zabezpečen čas na odstranění nedostatků.

Závěr

Z uvedeného přehledu je zřejmé, že práce velitele divise za organizace útoku je velmi rozsáhlá a obtížná. Práce velitele divise je vázána určitou poslušností plnění jednotlivých částí úkolu velitele divise, aby bylo zaručeno, že se velitel divise včas rozhodne, včas stanoví podřízeným úkoly a že dosáhne pohotovosti k boji v době, která je obsažena v plánu vyššího velitele. Podle vzoru Sovětské armády je i v naší armádě přísná centralisace činnosti vojsk k uskutečnění hlavního úkolu na základě jednotného zámyslu a plánu vyššího velitele.

Tato přísná centralisace však neznamená, že se nadřízený velitel musí stále vměšovat a zasahovat do práce podřízených velitelů. Centralisace velení je založena na přísném vymezení povinností a osobní odpovědnosti za splnění nařízeného úkolu. Proto každý důstojník je plně odpověden za veškerou činnost podřízených vojsk.

Z této zásady, která byla uplatňována Sovětskou armádou ve Veliké vlastenecké válce a která má tím větší význam v současné době, je nutno vycházet při organizaci každého boje. Vyšší velitel vyhlásí své rozhodnutí a stanoví bojový úkol podřízeným jednotkám. Podřízení velitelé jsou povinni svou práci organizovat v souladu se všeobecným plánem boje v zájmu dosažení jednoho cíle, t. j. porážení nepřítel.

A protože v boji bude zpravidla velmi málo času k tomu, aby velitel divise tuto obsáhlou a odpovědnou práci vykonával bez pomoci a bez předchozí znalosti postupu práce své i štábu, je třeba hledat a zkoušet nejvhodnější metody postupu práce velitele při organizaci boje.

V tomto článku jsem rozebral jeden možný způsob postupu práce velitele divise. Je pochopitelné, že jsem nemohl do všech podrobností rozebrat veškerou práci velitele divise a zejména pak jeho štábu a vůbec jsem se nezabýval činností velitele divise při vedení boje. Uvedený přehled však přece dává určitý obraz způsobu činnosti velitele divise při organizaci boje, který se poněkud liší od běžně používané metody.

Pokládal bych za užitečné, kdyby má úvaha vyvolala diskusi.

Poznámka redakce.

Článek je zpracován na podkladě sovětských zkušeností. Je známo, že se v Sovětské armádě neuplývá na jediné pracovní metodě a že se pro každou situaci hledají metody nejúčelnější a nejrychlejší. Sovětské vojenské umění nezná šablony, ani pro metodu přípravy a vydání roz-

hodnutí. Je to důsledek tvůrčího charakteru sovětského vojenského umění, sovětských velitelů, štábních a školských pracovníků.

I naši velitelé, důstojníci štábu a učitelé na vojenských akademiích, učilištích a vyšších školách si musí osvojovat tuto vlastnost a vždy podle konkrétních podmínek volit nejvhodnější metodu práce. Je však při tom třeba mít dobře na paměti tu okolnost, že nelze připustit, aby kdokoli zaváděl nové metody práce odchylující se od ustanovení platných řádů, předpisů, směrnic a rozkazů, ihned přímo do praxe.

Nejprve musí být prodiskutovány (k tomu je velmi vhodná forma diskuse na stránkách vojenských odborných časopisů) a vyzkoušeny. O zavedení nových metod práce, odchylujících se od dosud platných řádů, předpisů a rozkazů, může rozhodnout jen ministr národní obrany.

S tohoto hlediska je třeba pohlížet i na obsah článku podplukovníka Jindry.

Z obsahu 1. odstavce I. části článku by mohl vzniknout dojem, že velitelé nikdy nemají brát na svůj velitelský průzkum podřízené velitele. To by však bylo nesprávné. V případech, kdy velitel nebude mít k přípravě útoku dostatek času, bude nucen spojit velitelský průzkum s organizační součinností v terénu. V tomto případě povolá velitel podřízené velitele na stanoviště velitelského průzkumu, aby s nimi projednal součinnost.

Podstatný rozdíl mezi dosud obvyklým postupem práce velitele při rozhodování a způsobem, který uvádí autor je v tom, že podle autora nevyhlašuje velitel ihned potom, když si ujasnil úkol a vyslechl informační zprávy funkcionářů štábu a návrh rozhodnutí náčelníka štábu, své rozhodnutí podle mapy, ale že si své rozhodnutí nejprve přezkouší a upřesní přímo v terénu na velitelském průzkumu a dá si je nejprve schválit nadřízeným velitelem. Teprve pak velitel vyhlašuje rozhodnutí, na kterém pak už nebude nic měněno.

Redakce Vojenské mysli vyzývá vyšší velitele a důstojníky štábů, aby se pokud možno do konce t. r. k této otázce vyjádřili v diskusních příspěvcích.

